

ΕΤΟΣ 54ον

14 Μαΐου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (2763)

Η ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ

«Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ»

Ἐνα μεγάλο παράπονο ἐκφράζει ὁ παράλυτος τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος. Ἐπὶ τριάντα ὀκτώ ὀλόκληρα χρόνια εἶναι καθηλωμένος στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου, χωρὶς νὰ βρῖσκει βοήθεια. Αἰσθάνεται ἀβοήθητος καὶ μόνος. Καὶ δὲν εἶναι ἡ μοναδική περίπτωση. Στὶς ἡμέρες μας πολλοὶ ἀσθενεῖς πού πάσχουν ἀπὸ ἀνίστες ἀσθένειες διακατέχονται ἀπὸ τὰ ἴδια συναισθήματα. Καὶ δὲν εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι πού προτιμοῦν ἓνα καλὸ θάνατο ἀπὸ μιὰ κακὴ ζωὴ. Ἔτσι λοιπὸν προκύπτει τὸ μεγάλο θέμα τῆς εὐθανασίας.

Ἡ ἔννοια τῆς εὐθανασίας

Εὐθανασία σημαίνει ἐτυμολογικά: καλὸς ἢ εὐκόλιος θάνατος. Μὲ αὐτὴ τὴν ἔννοια ἡ εὐθανασία εἶναι ἀποδεκτὴ καὶ εὐκταία γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Παράλληλα ὅμως ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τὸν ἐπώδυνο θάνατο, ὅταν γίνεται γιὰ τὴν ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ· τὸν τιμᾷ καὶ ὅταν συνδέεται μὲ ἀσθένειες ἢ ὀδυνηρὲς συγκυρίες, πού ὑφίσταται ὁ ἄνθρωπος μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐλπίδα στὸν Θεό. Ἐδῶ ὁ καλὸς θάνατος δὲν ἔγκειται στὴν ἀπουσία τοῦ πόνου, ἀλλὰ στὴν ἀντιμετώπισή του μὲ πίστη στὸν Χριστό.

Ἡ ποιότητα τῆς ζωῆς

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εὐθανασίας γίνεται συνήθως μὲ ἐπὶ κλῆση τῆς ποιότητας ζωῆς. Καὶ ἡ ποιότητα ζωῆς στὴν ἐποχὴ μας ἐκτιμᾶται μὲ ὑλιστικὰ καὶ εὐδαιμονιστικὰ κριτήρια. Ἡ ἐκτίμηση ὅμως αὐτὴ εἶναι μονοδιάστατη. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι μόνο βιολογικὴ ἀλλὰ καὶ πνευματικὴ. Ἰδίως ἐνώπιον τῆς ἀρρώστιας, τοῦ πόνου καὶ τοῦ θανάτου ἡ πνευματικὴ διάσταση τῆς ζωῆς γίνεται περισσότερο αἰσθητὴ. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ποιότητα τῆς ζωῆς πρέπει νὰ υπολογίζεται σφαιρικὰ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ καλύτερη προστασία της γίνεται, ὅταν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ε' 1-15)

Ἡ θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρῳ, ἣ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστί Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρῳ καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγίης ἐγένετο, ᾧ δὴποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγίης γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἀνθρώπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγίης ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρε τὸν κράβατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεσί σοι ἄραι τὸν κράβατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγίης γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

ἐνισχύεται ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ὑπομένει ὅλες τίς καταστάσεις· τότε μπορεῖ νὰ ἔχει καὶ μιά καλύτερη θεώρηση τῆς ζωῆς.

Ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νὰ πολεμήσει ἐναντία στὴ θνητότητά του. Ὅταν ὑπάρχει πίστη στὸν Θεό καὶ τὴ μεταθανάτια ζωὴ, ἢ πολὺ περισσότερο, ὅταν ἐκείνη ἡ ζωὴ θεωρεῖται ὡς ἀληθινή καὶ ἡ παρούσα ὡς στάδιο προετοιμασίας, τότε τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ὀδηγήσει στὴν ἀπαξίωση καὶ τὸν ἐκούσιο τερματισμό της μὲ ὅποι-αδήποτε μορφή εὐθανασίας.

Οἱ βαθύτερες διεργασίες

Ἡ νομιμοποίηση τῆς εὐθανασίας δὲν ἀποτελεῖ κάποιο ἐπιμέρους σύμπτωμα τῆς κοινωνίας· εἶναι σημαντικός δείκτης, πού φανερώνει οὐσιαστικὴ διαφοροποίηση στὴ θεώρηση τῆς ζωῆς, ἐνῶ ταυτόχρονα καθιερθεῖ νέα ἥθη στὴν κοινωνία καὶ τὴν ἱατρική.

Ἡ διάδοση τῆς ἐκκοσμικεύσεως καὶ ἡ ἀντίστοιχη χαλάρωση τῆς θρησκευτικῆς θεωρήσεως τῆς ζωῆς συνέβαλαν ἀποφασιστικὰ στὴν προώθηση τῆς κοινωνικῆς «ἀνομίας». Αὐτὴ εἶναι φυσικὸ νὰ συντελεῖ στὴν αὐξηση ὄχι μόνο τῶν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὑπάρχει δέ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κοντά εἰς τήν πύλνν τῶν Προβάτων μία δεξαμενή, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἐβραϊστί Βηθεσδά καί ἡ ὁποία ἔχει πέντε στοᾶς. Σ' αὐτές ἦτανε ξαπλωμένοι μεγάλοι ἀριθμός ἀσθενῶν, τυφλῶν, χωλῶν, παραλυτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπερίμεναν νά κινηθῆ τό νερό. Διότι ἕνας ἄγγελος κατέβαινε πότε-πότε εἰς τήν δεξαμενήν καί ἐτάρασσε τό νερό. Ἐκεῖνος λοιπόν πού ἔμπαινε πρῶτος, μετά τήν ταραχήν τοῦ νεροῦ, ἐθεραπεύετο ἀπό οἰονδήποτε νόσημα καί ἄν ὑπέφερε. Ὑπῆρχε ἐκεῖ ἕνας, ὁ ὁποῖος ἐπί τριάντα ὀκτώ χρόνια ἦτανε ἄρρωστος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τόν εἶδε κατάκοιτον καί κατάλαβε ὅτι εἶχε ἦδη πολύν χρόνον ἐκεῖ, τοῦ λέγει, «Θέλεις νά γίνης ὑγιής;». Ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν ὁ ἀσθενής, «Κύριε, δέν ἔχω ἄνθρωπον νά μέ βάλῃ εἰς τήν δεξαμενήν, ὅταν τό νερό ταραχθῆ, καί ἐνῶ ἔρχομαι κατεβαίνει ἄλλος πρῖν ἀπό ἐμέ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Σῆκω ἐπάνω, σῆκωσε τό κρεββάτι σου καί περπάτησε». Καί ἀμέσως ἔγινε ὑγιής ὁ ἄνθρωπος καί ἐσῆκωσε τό κρεββάτι του καί περπατοῦσε. Ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ἦτο Σάββατον. Γι' αὐτό ἔλεγαν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τόν θεραπευθέντα, «Εἶναι Σάββατον, δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά σκώσης τό κρεββάτι σου». Αὐτός τοῦς ἀπεκρίθη, «Ἐκεῖνος πού μέ ἔκανε ὑγιή ἐκεῖνος μου εἶπε, «Σῆκωσε τό κρεββάτι σου καί περπάτησε». Τότε τόν ἐρώτησαν, «Ποίος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού σοῦ εἶπε, «Σῆκωσε τό κρεββάτι σου καί περπάτησε»; Ἄλλ' ὁ θεραπευθεῖς δέν ἤξερε ποίος εἶναι, διότι ὑπῆρχε πολὺς κόσμος εἰς τό μέρος ἐκεῖνο καί ὁ Ἰησοῦς ἐξέφυγε. Ὑστερα τόν εὐρήκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τόν ναόν καί τοῦ εἶπε, «Ἰδές, ἔγινες ὑγιής, μή ἁμαρτάνης πλέον, διὰ νά μή σοῦ συμβῆ κάτι χειρότερον». Ἐφυγε ὁ ἄνθρωπος καί εἶπε εἰς τοῦς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτός πού τόν ἔκανε ὑγιή.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀτομικῶν αὐτοκτονιῶν, ἀλλῆ καί τῆς καταφυγῆς στήν εὐθανασία. Ὁ ἄνθρωπος θωρακίζεται στήν ἀτομικότητά του, χάνει τή θρησκευτική του πίστη καί θεωρεῖ τή διατήρησιν ἢ τόν τερματισμό τῆς ζωῆς ὡς ἀτομικό του δικαίωμα. Ἀπό τήν ἄλληλη πηλευρά ἐπιβάλλεται στήν κοινωνία κάποια ἄλλη ἀντίληψη γιά τήν ἱατρική καί τό γιατρό. Ἡ ἱατρική, ὅπως καί ὁ γιατρός, δέν καλεῖται μόνο νά θεραπεύει τοῦς ἀσθενεῖς, ἀλλῆ καί νά τοῦς θανατώνει.

Ἡ στάσις τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία θεωρεῖ ὡς ἀπιστία πρὸς τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ κάθε θάνατο πού προκαλεῖται ἀπό τή δειλία τοῦ ἀνθρώπου νά ἀντιμετωπίσει τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς. Κατά τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας ἡ ζωή καί ὁ θάνατος τοῦ χριστιανοῦ δέν ἀφοροῦν μόνο τόν ἑαυτό του· συνδέονται ἅμμεσα μέ τοῦς συνανθρώπους του καί προπαντός μέ τόν ἴδιο τόν Θεό. Ἐτσι ἡ ζωή καί ὁ θάνατος δέν τοποθετοῦνται κάτω ἀπό τό πρίσμα τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων

14 Μαΐου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251),
Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων († 912-929).
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Μαΐου, Ε΄ ἀπό τοῦ Πάσχα.
Ἀπόστολος: Πράξ. κς΄ 1, 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

ἀλλήλα στό πλαίσιο τῆς κοινωνίας μέ τόν Θεό καί τόν πλησίον.

Ἡ Ἐκκλησία δέν μένει ἀδιάφορη μπροστά στόν ἀνθρώπινο πόνο. Ἰδιαίτερα δέν ἀδιαφορεῖ γιά τό δυσβάστακτο πόνο. Ὑπάρχουν πολλὰ λειτουργικά αἰτήματα μέσα στίς ἱερές ἀκοιλουθίες ὑπέρ ἀποκαταστάσεως τῆς κληνισμένης ὑγείας τῶν ἀσθενῶν.

Ἡ πίστη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καλεῖ τό χριστιανό νά ἀντιμετωπίσει θετικά ὄχι μόνο τήν ὑγεία ἢ τήν εὐτυχία, ἀλλήλα καί τήν ἀσθένεια, τόν πόνο ἢ τή συμφορά. Ὁ Θεός δέν ἐπιτρέπει τά κακά, γιά νά βλάψει ἢ νά ἀποδυναμώσει τόν ἄνθρωπο, ἀλλήλα γιά νά τόν ὠφελήσει καί νά τόν ἐνισχύσει. Αὐτό ἀκριβῶς συνέβη καί μέ τόν παράλυτο μέσα ἀπό τή σωματική του ἀδυναμία βρῆκε πνευματική ἐνίσχυση καί πραγματικό ὄφελος.

Στήν ἀναστάσιμη περίοδο πού διανύουμε ἡ Ἐκκλησία θέλει νά μᾶς ὑπενθυμίσει ὅτι ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή του μᾶς ἔδωσε τήν προοπτική τῆς αἰωνιότητος, τό ἰδεῶδες τῆς πνευματικῆς τελειώσεως καί τήν ἀληθινή ἐλευθερία.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γιά τίς συχνότητες ἐκτός Ἀττικῆς πληροφορίες
στό τηλέφωνο 210 - 7298.222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἱαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότριας - Διευθυντῆς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm